

Irina Iordăchescu – Sub soarele Italiei

(Grigore Constantinescu – 23 mai 2013)

Pentru primul deceniu de carieră, ca solistă de operă și concerte vocal-simfonice, soprana Irina Iordăchescu a obținut un nume mult apreciat în lumea liricii naționale și de peste hotare.

Recitalul de săptămâne trecută – susținut în Studioul Experimental de Operă și Balet „Ludovic Spiess”, al Operei Naționale București – este, din această perspectivă, un reper al evoluției artistei, în drumul parcurs până acum. Este neîndoios un moment care afirmă valoarea actuală a mijloacelor sale artistice, altfel situate sub lupa observatorului. Nu scena, ci podiumul de concert pe care se desfășoară relația cântăreței cu maestrul acompaniator – acum Liana Mareș – oferă certe surprize pentru spectator.

Privilegiul de a fi urmărit, în timp, afirmarea Irinei Iordăchescu în carieră îmi justifică temeiurile multitudinii de constatări ale performanțelor artistei și în această postură. În primul rând, vorbim de salba calităților ofertei vocale, temperamentale, intelectuale pe care s-a clădit edificiul unei cariere luminate de talentul său admirabil, moștenit de la predecesori. Cred, de asemenea, că experiența stagiunilor lirice, a rolurilor de prestigiu repertorial – printre acestea fiind Suzanna, Pamina, Lucia, Violetta, Liu, Musetta – marchează etape ale relației cu publicul, consolidate de studiul, disciplina și comunicarea care impun valorile interpretului liric.

Proiect asumat între numeroase spectacole și concerte recente, recitalul Irinei Iordăchescu impresionează prin prestanță, farmec scenic, stil, forță a expresiei nuanțate între liric și tragic. Programul a avut momente de noutate – miniaturi vocale de Francesco Paolo Frontini, în primă audiție – , dar și de rememorare a unor piese celebre de Tirindelli sau Respighi. Ideea generică a afișului, „Sub soarele Italiei”, a evocat tărâmul decorului sentimental și muzical al Peninsulei și în splendida execuție a ariilor de operă ce au concluzionat serata.

Irina Iordăchescu ne-a invitat la această călătorie a visurilor sale învăluindu-ne în mirajul vrajei pe care numai un artist, cântăreț sau pictor, o poate realiza astfel, spre a dăinui în memoria și sufletul celor care pot și știu să admire Frumosul.